

De la reordenació a la revolta: guia per entendre què està passant al PDECat

Bonvehí es troba sota màxima pressió per part de Puigdemont, els presos i càrrecs electes per estructurar ja JxCat; si la Crida s'obre a deixar de demanar la dissolució del partit, continuarà existint marge per l'acord

Murals amb Turull, Forn, Rull i Puig al congrés del PDECat del 2018. | ACN

Entre dijous i divendres, tant des de Lledoners com des de l'exili es van multiplicar les trucades de Josep Rull, Jordi Turull, Joaquim Forn i Lluís Puig per tal d'explicar als membres de la direcció del PDECat i a quadres rellevants del partit la proposta d'encaix (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204888/assemblea/constituent/debat/sobre/dissoldre/pdecat/mig/any/aixi/es/proposta/dels/presos?rlc=p1>) que estaven preparant per resoldre, d'una vegada per totes, la reordenació de Junts per Catalunya (JxCat). "Ens van trucar un per un", assenyala un membre de la cúpula del partit consultat per **NacióDigital**. Un moviment que, en tot cas, no va funcionar: la direcció liderada per David Bonvehí va rebutjar la fórmula per àmplia majoria i ara tot s'encamina cap a una confrontació entre sectors del partit hereu de CDC.

[noticia]204919[/noticia]

En essència, com destaquen els alts dirigents consultats, la situació s'assembla a l'assemblea que el PDECat va celebrar el juliol 2018, en la qual Carles Puigdemont va aconseguir alinear el partit amb el projecte de la Crida Nacional per la República (<https://www.naciodigital.cat/noticia/159799/puigdemont/pren/control/pdecat/dissoldre/dins/crida>),

que en aquell tot just s'acabava de presentar públicament. Els actors són els mateixos: els presos i Puig, exiliat a Brussel·les, van ser els artífexs de la fi de Marta Pascal com a coordinadora general i van erigir-se com a membres d'un nou instrument, la comissió delegada, que havia de servir per fer confluïr les sigles postconvergentes amb la Crida.

Amb el pas del temps, lluny d'estrènyer llaços i convertir-los en perdurables sota una mateixa estructura, les tensions s'han cronificat. Quan no són unes llistes electorals, és algun gest tan prosaic com el repartiment de les assignacions del grup parlamentari. Quan no és el "menysteniment" que denuncia el PDECat per part dels independents de JxCat, és l'allunyament sistemàtic dels més alineats amb Puigdemont respecte "l'herència convergent" dels dirigents amb qui, sovint, comparteixen escó al Parlament, al Congrés dels Diputats o en múltiples ajuntament de tot Catalunya.

Aquestes són les deu claus per entendre la complexitat que envolta no només la reordenació de JxCat, sinó també la situació interna al PDECat, que camina cap a una confrontació -ja sigui en un consell nacional o en una consulta a la militància

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/204919/direccio/pdecat/emancipa/dels/presos/fa/evident/divisio/interna>) - de conseqüències imprevisibles i amenaça amb fracturar el partit.

1. Lideratges: n'hi ha un d'indiscutit, que és el de Puigdemont. Malgrat tot, les seves formes a l'hora d'imposar llistes electorals i les dues -per ara- amenaces de trencar el carnet han fet aixecar més d'una cella en els dos últims anys. S'ha posicionat públicament a favor de la proposta dels presos (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204918/puigdemont/crida/sumar/sense/exclusions/despres/rebuig/pdecat/formula/dels/presos?ric=p1>), que implica debatre sobre la dissolució del PDECat sis mesos després de la posada en marxa de JxCat. Els presos -sobretot Rull i Turull- tenen ascendència interna, però un sector del partit està "cansat" de la voluntat "impositiva" que veuen al darrere del document plantejat divendres. Aquesta "imposició" és l'argument que esgrimeixen a la direcció per haver tombat la proposta.

Aquests dos exconsellers estan representats fora de Lledoners per Damià Calvet i Miquel Buch, que no sempre han tingut una relació fluïda amb la direcció del partit. En l'última assemblea, la del 2018, van tenir una topada amb Bonvehí a compte del règim d'incompatibilitats que els impedia, en tant que membres del Govern, formar part de la nova cúpula sorgida després de l'adeu de Pascal. Jordi Puigneró, menys implicat en la vida interna, i Àngels Chacón, alineada amb Bonvehí, tenen un paper més prudent. Jordi Sánchez, com a líder de la Crida, aspira a un paper preminent si qualla JxCat.

Buch i Calvet no sempre han tingut una relació fluïda amb Bonvehí: al congrés de fa dos anys van tenir una topada pel règim d'incompatibilitats

L'aliança entre Puigdemont i els presos obeeix a raons de coincidència programàtica a llarg termini? Són diverses les veus que assenyalen que la resposta a la pregunta és negativa. Bàsicament perquè l'expresident, com va publicar **NacióDigital** fa una setmana (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204349/puigdemont/es/desmarca/via/impulsen/rull/turull/futur/jxcat>), no veu Buch liderant el partit ni Calvet sent candidat a la Generalitat -li fa més el pes un perfil com el de Puigneró, per exemple, i Joan Canadell sona amb força com a fitxatge (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204498/factor/canadell/impacta/reordenacio/jxcat>) -. Tot i això, els seus interessos són ara coincidents, i veuen amb mals ulls el que està fent la direcció. "Un desastre", resumeix un alt dirigent consultat.

Al còctel s'hi va sumar ahir un manifest promogut per 161 personalitats de JxCat, amb múltiples càrrecs electes, que demanen constituir ja la nova organització. El text estava preparant-se des d'abans de la proposta dels presos -a principis de setmana s'estava acabant de redactar-, i té en dirigents com Marta Madrenas, alcaldessa de Girona, alguns dels principals promotors. Llançat a mitja tarda amb potència a les xarxes socials i protagonisme de membres del Govern, s'entén com una revolta contra Bonvehí i la decisió de la direcció. La cúpula del PDECat és conscient que ho tindrà complicat, però insisteix que tot s'explica per una "lluïta de poder" que ve de lluny.

En concret, aquestes veus assenyalen que els més entusiastes defensors del pla dels presos i de votar-lo amb la participació de tota la militància són "els que van perdre el congrés del 2016", el fundacional del PDECat, que va acabar amb Marta Pascal i Bonvehí governant el partit. "Només volen el poder", recalquen fonts de la direcció. Sovint cal posar el retrovisor i entendre com va ser la dissolució de CDC i els primers compassos del partit hereu per comprendre què està passant amb la reordenació de JxCat.

2. Programa: què pensa JxCat? Sovint, en qüestions concretes, és una incògnita. En d'altres, com ara la política impositiva, hi ha evidents diferències entre el PDECat, alineat amb el centredreta, i alguns independents que es reivindiquen d'esquerres. Un dels que ho fa sense complexos és Jordi Sánchez, líder de la Crida i que negocia la confluència -per ara fallida- amb Bonvehí. No són poques les veus que, dins del partit, recorden el seu passat a l'entorn d'ICV. Els hereus de CDC insisteixen que, amb la pandèmia i la subsegüent crisi, les futures eleccions hauran de versar sobre la gestió, sense deixar de banda el procés, mentre que Puigdemont és partidari de la confrontació.

Tot i que la ideologia s'ha tractat en algunes fases de la reordenació, va acabar entrant en via morta. En clau de procés es dona la paradoxa -així ho assenyalen dirigents coneixedors de les converses- que hi ha "sintonia" entre Sánchez i Bonvehí. El líder de la Crida, de compromís inequívocament independentista, ha defensat posicions molt properes al diàleg i al pragmatisme. En la campanya de les espanyoles de la primavera de l'any passat, per exemple, va evitar posar el referèndum com a condició immediata per pactar la investidura de Pedro Sánchez en cas que es donés l'aritmètica.

3. Estructura: és el gran debat. La Crida aposta inequívocament per un partit nou al qual s'hi sumin "persones i no sigles", i el PDECat manté que no es vol dissoldre. De fet, si va rebutjar la proposta dels presos és perquè suposava una "dissolució en diferit", segons constava en l'últim paràgraf del document. L'assemblea constituent defensada pels exconsellers ja es va debatre al març, però la pandèmia va aturar les converses. Al llarg de les negociacions s'ha parlat de quotes en una futura direcció -l'entorn de Bonvehí assegura que se li ha ofert lloc en una cúpula de JxCat-, i la Crida sosté que el PDECat exigeix el 50% de llocs en una coalició i en una hipotètica executiva.

4. Què vol la Crida: a banda de defensar la creació d'un nou partit, també hi ha sectors que defensen anar a les eleccions sense els drets electorals, que pertanyen al PDECat, com també el nom registrat de JxCat. Aquest pla passaria, inequívocament, per anar als comicis liderats per Puigdemont, principal actiu de tot l'espai. Fonts del PDECat assenyalen que, si la Crida renuncia a la dissolució del partit, hi ha marge per a l'acord. Membres de la direcció estan en contacte amb Puigdemont per mirar d'evitar la trencadissa, que seria lesiva en termes electorals amb uns comicis en l'horitzó.

5. Greuges acumulats: si bé els més independents -per exemple Laura Borràs i el seu entorn- són especialment crítics amb els partits i fan bandera de no haver militat mai en cap sigla concreta, el PDECat està tip que se'l consideri un "actiu tòxic" o un "banc dolent", en paraules que fan servir en privat els seus dirigents. Un membre de la cúpula, per exemple, cita aquests exemples com a "greuges": les llistes al Parlament del 2017, l'assemblea que va defenestrar Pascal i totes les candidatures al Congrés -també la de l'Ajuntament de Barcelona, amb Elsa Artadi com a

protagonista- que es van fer l'any passat. "La submissió no pot ser eterna", remarca la mateixa veu, tot i que aquestes candidatures van ser àmpliament validades pel consell nacional.

La confecció de llistes electorals ha estat objecte de pugna constant entre el PDECat i Puigdemont, que sempre les ha acabat dissenyant

Ja a l'inici del grup parlamentari hi va haver problemes amb el repartiment de l'assignació econòmica -qüestió tractada en una cita entre Artur Mas i Carles Puigdemont a Alemanya la primavera del 2018 i que va generar fortes tensions internes- i han continuat amb aspectes tan pràctics com aquest: des del partit es denuncia que no tenen accés a contrassenyes de xarxes socials de JxCat.

6. Què passa si es trenca: el PDECat disposa dels drets electorals i del registre de la marca, però Bonvehí i Sànchez tenen pactat no fer-la servir -cap dels dos- en cas de trencadissa. "Els presos hauran de triar què fan amb el seu partit", remarca un dirigent de la formació. Es dona per fet que els lideratges es partiren -tot indica que els presos seguirien el camí de Puigdemont i que el PDECat patiria fugues, també en el món municipal, com demostra el manifest que es va llançar ahir a la tarda per urgir a crear JxCat-, i les conseqüències serien imprevisibles. Si passa, només haurien transcorregut cinc anys des que es va trencar CiU (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204362/cinc/anys/final/ciu/eren/son/seus/protagonistes>) . La implosió continuaria en marxa.

7. Consulta a la militància, congrés extraordinari: és la principal demanda dels crítics, en minoria a la direcció però que asseguruen tenir majoria al consell nacional per forçar una votació sobre l'encaix amb JxCat en la línia del que defensen els presos. Una línia, per cert, que en l'executiva de divendres Ferran Bel, afí a Bonvehí, va fer notar que s'assemblava molt a la consulta que va acabar amb CDC per fundar el PDECat. "Hem perdut un llençol a cada bugada", sosté un quadre territorial, posant el retrovisor. D'una manera o altra, en tot cas, els associats d'hauran d'acabar posicionant sobre el futur del partit. També hi ha veus que ressalten que és necessari un congrés extraordinari, perquè no pot ser que la direcció "faci el que vulgui" sense consultar res.

[noticia]204071[/noticia]

8. Les llistes electorals: un debat que sobrevola tot aquest context. Puigdemont, poc amant de les sigles i més a prop de "moviments" que de "partits", aspira a crear un front ampli (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204071/front/electoral/planteja/puigdemont/condiciona/recta/final/cap/urnes>) que vagi des de JxCat fins a personalitats properes a la CUP, passant per Demòcrates de Catalunya. El Consell per la República, a banda, ja té a punt de sortir del forn un full de ruta de confrontació avalat per l'expresident. En cas de trencament, el PDECat confiarà en Marc Castells o Àngels Chacón com a caps de cartell. Tot hi això, també hi ha artificiers que avisen: "Això no pot acabar com el rosari de l'aurora".

9. El silenci de Mas: en segon pla, sense jugar un paper "actiu", l'expresident ha traslladat en privat un missatge inequívoc tant a Bonvehí com a Puigdemont i Sànchez. Es basa en què cal una entesa i, si no és possible, fer una coalició. Una opció que la Crida rebutja i que els presos consideren la "pitjor de les formes" per al futur de JxCat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204888/assemblea/constituent/debat/sobre/dissoldre/pdecat/mig/any/aixi/es/proposta/dels/presos?rlc=p1>) . Manté ferma la voluntat de no enfrontar-se -ni a nivell públic ni a nivell electoral- amb el seu successor, a qui va triar per substituir-lo com a president de la Generalitat.

10. L'aparició del PNC: ahir es va fundar el Partit Nacionalista de Catalunya (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204925/pnc/arrenca/sota/lideratge/pascal/amb/futures/aliances/horitzo>) amb Marta Pascal com a secretària general (<http://www.naciodigital.cat/noticia/204925/pnc/arrenca/sota/lideratge/pascal/amb/futures/aliances/horitzo>) i Àlex Moga -exdiputat que tenia bona relació amb Bonvehí quan compartien escó al Parlament- com a responsable d'organització. Suma figures de l'antiga CDC com Carles Campuzano i Jordi Xuclà, molt crítics amb Puigdemont. Si el PDECat acaba trencant amb la Crida i es parteix per la meitat, explorar una aliança serà el més lògic. I pot acabar sent decisiva a l'hora de perjudicar els interessos de Puigdemont en la pugna amb ERC per l'hegemonia independentista.